

ת"פ 24850/03 - מדינת ישראל נגד ערן רזניק

בית משפט השלום בביון שאן

ת"פ 13-03-24850 מדינת ישראל נ' רזניק
בפני כבוד השופט אינעם דחלה-שרקאי

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
ערן רזניק
הנאשם

מטעם המאשימה : עו"ד ג'רייס ג'נטוס

מטעם הנאשם : בעצמו

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, בו יוחסה לו עבירות של התאכזרות והתעללות בבעל חיים, בניגוד לסעיף 2 (א) וסעיף 17 (א) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994. (להלן: "החוק").

2. בפרק המבוأ לכתב האישום נטען כי, הנאשם החזיק את סוסה במשק (להלן: "הסוסה"), מבלוי שהיה בו אמצעים מתאימים להחזקתה, ולטיפול לצרכיה הקיומיים ומבלוי שהמשק יוחזק כראוי למניעת פגיעות גופניות בסוסה, הcola כאמור כמפורט בפרק המבווא.

3. עפ"י עובדות כתב האישום, במועד שאינו ידוע למאשימה ועד ליום 22.12.11, החזיק הנאשם את הסוסה במשק, כשהיא סובלת ממתת תזונה, רזון קיזוני, הזנחה גופנית כללית והרעה. הסוסה הוחזקה במצבה הנ"ל, כשהיא סובלת ממשנים לא מושפעות באופן שמנע ללעומם את המזון שהוא אוכלת, ומפרשות לא מטופלות באופן שעלול לגרום לריקבון, דלקות ושינוי זווית הפרסה שיכל לפגוע בגידים של הסוסה ולגרום לה נכות צמיתה.

4. כן עולה מעובדות כתב האישום כי, הנאשם החזיק את הסוסה מבלוי שהביא רופא טרינר, שיעניק לה טיפול רפואי כלשהו או ינקוט באמצעותים מתאימים להפחחת סבלה. הנאשם החזיק את הסוסה ללא אספקת מזון סדרה.

עמוד 1

5. נטען כי בנסיבות הנ"ל עינה הנאשם הסוסה, התעלל בה והתאזר אליה שלא כדין.

6. הנאשם כפר בביצוע העבירות המוחסנות לו בכתב האישום.

מן הכלל את הפרט

7. בדion אשר התקיים בפני ביום 22.02.15 העידו מטעם המאשימה, גב' רינת קוריס רחמים, מפקחת המאשימה (להלן: "רינת"), אשר גבתה עדות מה הנאשם (ת/1), והגישה הבקשה להוצאה הצע לتفسת הסוסה (ת/2), מלאה דוח אירוע (ת/3) וצלמה תМОנות (ת/4). כן העידו בפני ד"ר טל לוי, וטרינר סוסים (להלן: "ד"ר לוי"), אשר בעקבות תלונה שהועברה אליו אודות מצב הסוסה, והגעה לאזרור בו הוחזקה על מנת להתרשם מקרוב במצבה הנ"ל, שלח מכתב למאשימה (ת/5). בנוסף העידה בפני ד"ר צביה מילדנברג, רופאת סוסים אצל המאשימה (להלן: "ד"ר מילדנברג"), אשר ערכה מזכיר (ת/6) בקשה לטיפול באירוע (ת/7) ומזכירים (ת/8 , ת/9).

ה הנאשם בחר לא להתויצב לשיבת הוהכות ולא נשמעו עדים מטעמו.

דין והערכה

8. בעדותה הראשית צינה רינת כי גבתה עדות מה הנאשם (ת/1) (עמ' 8 ש' 22-18) וכי לאחר הוצאה צו בית משפט, בicular במקומם בו הוחזקה הסוסה, שם נוכחה במצבה, צילמה תМОנות וערכה דוח (ת/3 ו-ת/4). על מצבה של הסוסה העידה רינת בפני (עמ' 9 ש' 8-6), עדות שלא נסתירה.

9. מוקרא מסמך (ת/1) עולה כי הנאשם הינו הבעלים של הסוסה, כאשר מעיין בדו"ח האירוע (ת/3), אשר ערכה רינת, עולה כי ביום ביקורה של האחونة במקומם, נוכחה במצב רazon של הסוסה, ללא אוכל מסודר, מוחזקת במתחם לא מתאים לאחזקה הסוסה, אשר יכול לגרום לה לנזקם. תיאור מצבו של המקום בו הוחזקה הסוסה וכן הסוסה עצמה, עולה אף מהתמונה שצולמו על ידי רינת (ת/4). דבריה הנ"ל של העדה לא נסתירה.

10. עוד העיד בפני ד"ר טל, אשר לאור תלונה שהועברה אליו, בicular במקומם בו הוחזקה הסוסה, ונוכח במצבה (עמ' 9 ש' 24-32 , עמ' 10 ש' 6-1). תיעוד בדבר מצבה אף העביר לרופאת המאשימה, ד"ר מילדנברג (ת/5). גם עדות זו של ד"ר טל לא נסתירה.

11. כן העידה בפני ד"ר מילדנברג, אשר צינה כי בעקבות תלונתו של ד"ר טל, בדבר מצבה של הסוסה, אותן העלה על הכתב (ת/6 ו-ת/7) בicular במקומם בו הוחזקה, והתרשמה כי הוחזקה בתנאים קשים,

במקום אינם מתאים לגידול סוסים, במצב בריאותי ירוד, סובלת מרזון קשה ביותר עד קיצוני, במצב של חנכה, הרעבה והתעללות, דבר שחייב העברתה למקום מוגן, לצורך טיפול ושיקום (ראה עדותה של ד"ר מלידנברג בעמ' 11 ש' 29-32, עמ' 12 ש' 1-27).

12. גם עדותה זו של ד"ר מלידנברג לא נסתרה כאשר אף את מצאי ביקורה במקום החזקת הסוסה ניתן לראות בזיכרון (ת/8), رغم תוכנו לא נסתר על ידי הנאשם. לא זו אף זו, בעדותה ציינה ד"ר מלידנברג כי אף מקום חלופי שהוצע על ידי הנאשם לאחזקת הסוסה, נמצא כלל מתאים (עמ' 12 ש' 29-32, עמ' 13 ש' 1-4), מקום שיעד למגורים, כאשר תיעוד למקומות זה העלתה על גבי מזכיר (ת/9).

13. מהמקובץ לעיל, עולה שהראיות שהציגה המאשימה מוכחות ברמת הودאות הנדרשת במשפט פלילי, כי הנאשם ביצع את העבירה נשוא האישום, כאשר לא מצאתי לפkapק במהימנותם גרסתם של העדים הנ"ל. המהדיות שנשמעו והראיות שהונחו בפניי, עדמה המאשימה בנטול ההוכחה כי הסוסה הוחזקה במשക ללא אמצעים מתאימים להחזקה, ולסיפוק צרכיה, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בעבודות כתוב האישום.

סוף דבר

14. לאור האמור לעיל, ולאחר ששמעתי את עד המאשימה, התרשםתי מהם באופן ישיר, ועינית בראיות שהוגשו (ת/1 עד ת/9) הנני קובעת כי המאשימה עמדת בנטול ההוכחה הנדרש, כדי לבסס את האישום, מעבר לכל ספק סביר.

או לכך, הנני מרשים את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ז تمוז תשע"ה, 13 ביולי 2015, במעמד המאשימה.